

Milí tvorcovia monografie Biely Potok - Vlkolíneec!

Pochádzam z Bieleho Potoka a chcem vzdať hold a vďaku tvorcom tohto diela.

Už 46 rokov žijem v Čechách, ale láska k môjmu Slovensku, Liptovu, Bielemu Potoku a k Vlkolíncu je čím viac ďalej väčšia. Neviem si ani predstaviť, že by som nemala prísť do mojich Luhov a nevidieť Sidorovo, Ostrô a všetky vršky, kde som ako dievča chodila na maliny, na huby, orechy, šípky alebo drienky. A môj milovaný Vlkolíneec, ktorý mi visí doma na stene, namaľovaný od bratranca Miroslav Bartoša, kde som skoro každú nedeľu chodila na 6 hodinu na svätú omšu, aby som mohla ísť 10 hodín vláčikom korytničkou do Korytnice Kúpele pre liečivú vodu. Alebo moju milovanú Trlenskú dolinu s kláštorom, kde zurčí potôčik a studnička s dobrou vodou, alebo Jazierce, kde je to pre mňa stále mystické miesto, no a nesmiem zabudnúť ani na Podsuchú, Brankovo, Kráamec, Nižné a Vyšné Matejkovo, alebo na našu riečku Revúcu, kde sme spolu s deťmi zažili veľa pekných zážitkov a radosti.

Som Vám veľmi vďačná, že ste spomenuli Kikicap, bez ktorého by sa neobišli fašiangy a burza, Miška Štopáka, všetky jedlá, ktoré do dneska varím, chudobincu, mrvenicu, kyslú polievku s ťapkami, šajtlavú, či halušky na rôzne spôsoby, meteník a iné jedlá. Musím poďakovať môjmu bratrancovi Miroslavovi Bartošovi za ilustráciu a krásne kresby.

Som šťastná, že som sa narodila v tak krásnej dedinke, kde som tú svoju lásku preniesla aj na môjho manžela Františka, ktorý tam veľmi rád chodí a obdivuje krásu okolia a má veľmi rád susedov. Som veľmi rada, že čo som im vyprávala o zvykoch, hudbe, ste mi potvrdili. Vašu knihu som dala aj mojim synom, aby vedeli kde majú korene a že sa nemusia hanbiť odkiaľ pochádzajú.

Prajem Vám, aby ste zveľaďovali a zachovávali zvyky. Môžete byť na všetko hrdí. Ďakujem Vám.

Všetkých moc pozdravujem a hlavne mojich spolužiakov, s pozdravom

Ludmila Příbylová rod. Bartošová

Luhy 9

*Ludmila Příbylová
rod. Bartošová, Luhý 9*